

Др ВЛАДИМИР ЈОВИЋЕВИЋ

О ЛЕГИТИМНОСТИ ПОДГОРИЧКЕ СКУПШТИНЕ

У расправи са колегама, које високо цијеним, о Подгоричкој скупштини из различитости може доћи до неких синтеза и помака. Стоје примједбе на легитимитет и легалитет Подгоричке скупштине. Гледано са формално–правног становишта постоји црногорски Устав, Народна скупштина, суверен, односно независна Црна Гора. Основни разлог критике је нерегуларност начина одржавања Подгоричке скупштине и доношења одлука.

Извор легитимности Подгоричке скупштине је народна воља исказана на изборима. Француска револуција 1789. г. увела је у историју начело слободе као покретачки принцип промјена. Многе промјене прије и послје Подгоричке скупштине, револуције и реформе, конституисале су нову политичку мапу свијета. Из суверености народа–нације, да одлучује и ствара нове односе и право, створене су многе државе, а још више је држава које су промијениле облик уређења и друго. Да су одлуке Подгоричке скупштине легитимне и легалне – тврди истакнути истраживач Димитрије Вујовић. За уједињење је гласало преко 85%. Постоји правна, политичка и историјска аналогија Подгоричке скупштине. То је АВНОЈ. Али првој се пориче ваљаност, а Засједању у Јајцу даје се пун легитимитет, иако за АВНОЈ није било никаквих избора.

У вези с мишљењем Ж. Перића, истакнутог правног писца, о Црној Гори у југословенској федерацији, постоје тумачења да је аутор у раду поменуо црногорску нацију, чега нема у његовом научном прилогу. Он само указује да су Црногорци и Срби исти народ са неким разликама у историјском развоју. Његова расправа у "Економисту" бр. 6/1940. г. је и данас актуелна.

